

nationale konkurrence udgør endvidere nogle af de væsentligste problemstillinger for strukturpolitikken.

4.2.2 Regeringens målrettede initiativer og overvejelser

Det er regeringens opfattelse, at der på udvalgte områder er baggrund for en forstærket indsats til udvikling af landdistrikterne.

Kommunernes og amtskommunernes rolle i landdistrikterne

Kommunerne og amtskommunerne har et væsentligt ansvar for at fremme udviklingen i landdistrikterne, da de står for hovedparten af den offentlige service og planlægningen af de fysiske rammer på landet. Det er derfor vigtigt, at de enkelte kommuner og amtskommuner formulerer en kommunal politik for landdistrikterne. Den kommunale politik bør omfatte de mål, som kommunen og amtskommunen har sat for udviklingen i landdistrikterne, samt en beskrivelse og en prioritering af de lokale og regionale initiativer til udvikling af landdistrikterne.

Regeringen vil på denne baggrund tage kontakt til Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, således at de enkelte kommuner og amtskommuner opfordres til at udforme en kommunal politik for landdistrikterne.

Tværkommunalt samarbejde kan på nogle områder skabe en mere hensigtsmæssig opgavevaretagelse og bidrage til, at den kommunale service i landdistrikterne videreudvikles. Regeringen vil derfor søge at skabe større opmærksomhed om de fordele, der kan ligge i tværkommunalt samarbejde, gennem information og ved tilskud til forsøgsprojekter fra Indenrigsministeriets kommunale særtilskudsmidler.

De fleste trængte landkommuner har mulighed for at opnå støtte til udviklingsprojekter fra EU's strukturfonde under Mål 5b- og Mål 2-programmerne. For kommuner med et svagt indtægtsgrundlag kan det imidlertid være vanskeligt at skaffe nødvendig kommunal finansiering til disse projekter.

Regeringen vil på denne baggrund undersøge muligheden for at etablere en pulje, hvor kommuner kan ansøge om støtte til kommunal finansiering af udviklingsprojekter under Mål 5b- og Mål 2-programmerne. Puljen vil blive finansieret af bloktilskuddet og oprettet i tilknytning til den pulje, der er afsat til særligt vanskeligt stillede kommuner.

Transport i landdistrikterne

Trafikken i landdistrikterne er i vid udstrækning ensbetydende med biltransport. Biltransport repræsenterer en fleksibel og hensigtsmæssig transportform for de befolkningsgrupper i landdistrikterne, som har adgang til bil, og det er næppe muligt at tilbyde disse befolkningsgrupper en kollektiv betjening, der kan konkurrere med bilen i fleksibilitet, rejsehastighed og miljøvenlighed. På grund af biltransportens store betydning er det vigtigt, at der opretholdes en tilfredsstillende vejinfrastruktur på landet.

Det er på denne baggrund regeringens holdning, at der bør ske en udbygning af det allerede etablerede samarbejde mellem stat og kommuner om vejvedligeholdelsen. Det kan bl.a. ske gennem indsamling og bearbejdning af nøgletal om det kommunale vejnets tilstand og ved assistance omkring etablering af netværk blandt vejteknikere for at styrke viden- og erfaringsudveksling.

Det er samtidig regeringens holdning, at der gennem fleksible trafikløsninger skal sikres et basisudbud af kollektiv trafik for de befolkningsgrupper, der ikke har bil. En mulighed, der bør undersøges nærmere som supplement til telebusser mv., er større brug af de eksisterende taxier, herunder bedre planlægning og udnyttelse af den store mængde offentligt betalt taxikørsel, der foregår i landdistrikterne.

Det er gennem en række konkrete forsøg gennemført af Trafikministeriet blevet påvist, at der er mulighed for at skabe en mere fleksibel og kundefremorienteret busbetjening i landområderne. Regeringen opfordrer derfor amtskommunerne og kommunerne til at tage initiativer til at fremme udbredelsen af sådanne betjeningsformer i landområderne.

Desuden er der behov for en øget koordinering mellem forskellige kollektive transportmidler som bus og tog. Det kan bl.a. ske gennem regionale kollektive trafikplaner i de enkelte amtskommuner. Derved kan den samlede økonomiske indsats fra det offentlige anvendes til at sikre den bedste samlede kollektive trafikbetjening. Det er endvidere vigtigt, at de forskellige organisations- og byrdefordelingsmodeller indrettes således, at den enkelte landkommune har et tilstrækkeligt økonomisk incitament, såfremt den ønsker at forbedre serviceniveauet i den lokale kollektive trafik.

Regeringen har netop fremlagt sin handlingsplan for trafiksikkerhed. På baggrund af de forholdsvise mange ulykker i landdistrikterne bør